31993L0012

DIREKTIVA SVETA 93/12/EGS
z dne 23. marca 1993
o vsebnosti žvepla v nekaterih tekočih gorivih

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

v sodelovanju z Evropskim parlamentom ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker mora Skupnost za izboljšanje kakovosti zraka glede emisij žveplovega dioksida in drugih onesnaževal sprejeti ukrepe za postopno zmanjšanje vsebnosti žvepla v plinskem olju, ki se uporablja v vozilih na lastni pogon, vključno z zrakoplovi in plovili, ter za ogrevanje, v industriji in v pomorstvu;

ker po členu 2(1) in členu 5(1) Direktive 75/716/EGS ([4]) predpisi, ki veljajo v državah članicah, določajo dve mejni vrednosti za vsebnost žvepla v tekočih gorivih; ker se ti predpisi razlikujejo med posameznimi državami članicami;

ker te razlike obvezujejo naftne družbe Skupnosti, da prilagajajo največjo vsebnosti žvepla v svojih proizvodih glede na to, kateri državi članici jih dobavljajo; ker te razlike predstavljajo trgovinsko oviro za te proizvode in tako neposredno vplivajo na vzpostavljanje in delovanje enotnega trga;

ker poleg tega člen 6 Direktive 75/716/EGS določa, da mora Komisija glede na vse nove razpoložljive informacije Svetu predložiti poročilo, skupaj s primernim predlogom, da se določi ena sama vrednost;

ker zaporedni akcijski programi Evropskih skupnosti za varstvo okolja ([5]) poudarjajo pomembnost preprečevanja in zmanjševanja onesnaževanja zraka;

ker ima kakovost goriva pomembno vlogo pri zmanjševanju onesnaževanja zraka z izpušnimi plini vozil;

ker je poleg tega Skupnost na podlagi Sklepa 81/462/EGS ([6]) pogodbenica Konvencije o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja, ki zlasti predvideva razvijanje strategij in politik za omejitev in, kolikor je to mogoče, postopno zmanjšanje in preprečevanje onesnaževanja zraka;

ker zmanjšanje vsebnosti žvepla v nekaterih tekočih gorivih pripomore k uresničevanju enega od ciljev Skupnosti, ki je ohraniti, varovati in izboljšati kakovost okolja ter prispevati k varovanju zdravja ljudi z odpravljanjem okoljske škode pri viru;

ker so v skladu z Direktivo 75/716/EGS številne države članice že določile mejno vrednost 0,2 utežnega %;

ker morajo države članice z ustreznimi ukrepi zagotoviti, da se postopno dajo na voljo dizelska goriva z največjo vsebnostjo žvepla 0,05 utežnega %;

ker vsebnost žvepla v dizelskih gorivih, ki se dajo v promet v Skupnosti, ne sme presegati 0,2 utežnega % od 1. oktobra 1994 in 0,05 utežnega % od 1. oktobra 1996, da se dosežejo posamezne ravni emisij, določene v posebnih direktivah Skupnosti; ker morajo države članice sprejeti ustrezne ukrepe, da dosežejo ta cilj;

ker si je treba zaradi naraščanja uporabe plinskega olja za motorna vozila dodatno prizadevati za kakovost dizelskega goriva, da se omejijo škodljivi učinki take uporabe na kakovost zraka; ker se z določitvijo, da se od 1. oktobra 1996 za dizelska goriva uporablja največja vsebnosti žvepla 0,05 utežnega %, prizadetim industrijskim panogam daje dovolj časa za potrebne tehnične prilagoditve;

ker si je treba zaradi drugih načinov uporabe plinskih olj in srednjih kurilnih olj prizadevati, da se zmanjša onesnaževanje zraka, pri čemer je treba upoštevati njihov prispevek pri izboljšanju kakovosti zraka ter okoljskih stroških in koristih; ker bi morala Komisija predložiti Svetu predlog za uvedbo, najpozneje 1. oktobra 1999, nižje mejne vrednosti za vsebnost žvepla in določitev novih mejnih vrednosti za kerozine za letalstvo, Svet bo o tem predlogu odločil najpozneje do 31. julija 1994;

([1]) UL C 174, 5.7.1991, str. 18 in UL C 120, 12.5.1992, str. 12.
([2]) UL C 94, 13.4.1992, str. 209 in UL C 337, 21.12.1992.
([3]) UL C 14, 20.1.1992, str. 17.
([4]) UL L 307, 27.11.1975, str. 22. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 87/219/EGS (UL L 91, 3.4.1987, str. 19).
([5]) UL C 112, 20.12.1973, str. 1, UL C 139, 13.6.1977, str. 1 in UL C 46, 17.2.1983, str. 1.
([6]) UL L 171, 27.6.1981, str. 11.

ker lahko nenadna sprememba v dobavi surove nafte, ki povzroči povečanje povprečne vsebnosti žvepla glede na razpoložljive zmogljivosti razžveplanja ogrozi oskrbovanje uporabnikov v državah članicah; ker se zato zdi priporočljivo dovoliti, da država članica pod določenimi pogoji odstopa od mejnih vrednosti za vsebnost žvepla, določenih za njen lastni trg;

ker uvedba nižje mejne vrednosti za vsebnost žvepla v plinskih oljih za morska plovila povzroča posebne tehnične in ekonomske težave za Grčijo; ker časovno omejeno odstopanje v korist Grčije ne bi smelo zmanjšati trgovine s plinskimi olji za plovila, saj grške rafinerije trenutno zadoščajo le za domače povpraševanje po plinskih oljih in srednjih kurilnih oljih; ker mora izvoz iz Grčije v drugo državo članico, namenjen za končni sežig, izpolnjevati določbe direktive, ki se uporablja v tej državi članici; ker se Grčiji lahko odobri petletno odstopanje, preden mora vpeljati plinska olja za plovila s predpisano vsebnostjo žvepla; ker se to obdobje konča 30. septembra 1999;

ker je treba izvajati kontrole na kraju samem, da se ugotovi vsebnost žvepla v plinskih oljih in srednjih kurilnih oljih, ki se dajo v promet; ker bi bilo treba v ta namen predvideti enotno metodo, ki bo temeljila na najboljši razpoložljivi tehnologiji,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Za namene te direktive pomenijo:

(a) „plinsko olje“ katerikoli naftni derivat v tarifni oznaki KN 2710 00 69 ali katerikoli naftni derivat, ki glede na svoje meje destilacije sodi med srednje destilate, namenjene za uporabo kot gorivo, in katerega se pri 350 °C destilira vsaj 85 volumskih %;

(b) „dizelska goriva“ plinska olja, ki se uporabljajo za vozila na lastni pogon iz Direktive 70/220/EGS ([1]) in Direktive 88/77/EGS ([2]).

2. Ta direktiva se ne uporablja za plinska olja:

— v rezervoarjih za gorivo plovil, zrakoplovov ali motornih vozil, ki prečkajo mejo med tretjo državo in državo članico;

— namenjena za predelavo pred končnim sežigom.

Člen 2

1. Da bi države članice dosegle posamezne ravni emisij, določene v posebnih direktivah Skupnosti, prepovejo dajanje dizelskih goriv v promet v Skupnosti, če njihova vsebnost žveplovih spojin, izraženih kot žveplo (v nadaljnjem besedilu „vsebnost žvepla“), presega:

— 0,2 utežnega % od 1. oktobra 1994,

— 0,05 utežnega % od 1. oktobra 1996.

Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da se postopno dajo na voljo dizelska goriva iz prvega odstavka z vsebnostjo žvepla največ 0,05 utežnega %.

2. Države članice prepovejo dajanje v promet v Skupnosti za plinska olja, ki niso navedena v odstavku 1 ali se uporabljajo za druge namene – razen kerozina za letalstvo – od 1. oktobra 1994, če njihova vsebnost žvepla presega 0,2 utežnega %.

Pred 1. januarjem 1994 Komisija v poročilu Svetu navede, kolikšen napredek je bil dosežen pri nadzorovanju emisij žveplovega dioksida. Hkrati Svetu predloži predlog, v splošnejšem okviru politike za izboljšanje kakovosti zraka, za prehod v drugo fazo, ki predpisuje nižjo mejno vrednost najpozneje do 1. oktobra 1999 in določa nove mejne vrednosti za kerozin za letalstvo.

Svet odloči s kvalificirano večino najpozneje do 31. julija 1994.

3. Če zaradi nenadne spremembe v preskrbi s surovo nafto ali naftnimi derivati država članica težko izpolnjuje mejno vrednost za največjo vsebnost žvepla v plinskem olju, ta država članica o tem obvesti Komisijo. Komisija lahko dovoli, da se na ozemlju te države članice uporablja višja mejna vrednost največ šest mesecev, in o tej odločitvi obvesti Svet. Katera koli država članica lahko v enem mesecu to odločitev izpodbija pri Svetu. Svet lahko s kvalificirano večino v dveh mesecih sprejme drugačno odločitev.

([1]) UL L 76, 6.4.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/441/EGS (UL L 242, 30.8.1991, str. 1).

([2]) UL L 36, 9.2.1988, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/542/EGS (UL L 295, 25.10.1991, str. 1).

Z odstopanjem lahko vlada Grčije do 30. septembra 1999 dovoli dajanje v promet plinskega olja za uporabo v pomorstvu z vsebnostjo žvepla, ki presega 0,2 utežnega %.

Člen 3

Od datumov uporabe, določenih v členih 2(1) in (2), ne sme nobena država članica prepovedati, omejiti ali preprečiti dajanja plinskih olj v promet na podlagi njihove vsebnosti žvepla, če ta plinska olja izpolnjujejo zahteve te direktive.

Člen 4

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da z vzorčenjem preverijo vsebnost žvepla v plinskih oljih, ki se dajo v promet.

2. Sprejeta referenčna metoda za določanje vsebnosti žvepla v plinskih oljih, ki se dajo v promet, je metoda iz standarda ISO 8754. Rezultati kontrol, namenjenih določitvi vsebnosti žvepla v plinskih oljih, danih v promet, se statistično interpretirajo v skladu s standardom ISO 4259 (izdaja iz leta 1979).

Člen 5

S 1. oktobrom 1994 se Direktiva 75/716/EGS nadomesti s to direktivo.

Člen 6

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 1. oktobrom 1994. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 7

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. marca 1993

Za Svet

Predsednik

S. AUKEN